

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy I. hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomda-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A kegyelet napja.

— **TRISCHLER FERENC** temetése. —

Zombor, 1899. november 22.

Impozáns, általános részvét nyilatkozott ma meg városunk nagy halottja: Trischler Ferenc polgármester temetésén.

Mélyeséges gyászba borulva vérző szívvel vált meg városunk közönsége és a család a drága halottól és nehéz, igen nehéz megbarátkozni a gondolattal, hogy ő nincs már többé az élők sorában.

A rideg őszi nap szürke kavargó felhőivel az égen teljesen beleillt a lengő gyászlobogók, a sötét fátyollal bevont égő utcai lámpák, a fekete gyászban járó-kelő emberek által okozott komor hangulatba.

A ravatal.

A megboldogult ravatala lakásán, a bajai uti gyászház nagytermében volt föllálítva. A falak és mennyezet fekete gyászdrapériával voltak földszítve, a padlón fekete gyászszőnyegek terültek el.

A déli növények, pálmák között elhelyezett és gyász menyeggel ellátott díszes katalakon antik érc-koporsóban, díszmagyarban fektették a megboldogult. A katalak feje felé két kandelaberből lobogott a láng és sok hosszú viaszgyertya égett a szobában.

A ravatal mellett vármegyei és városi hajduk álltak, kivont karddal díszsereget.

A ravatalra hozták egymásután a szebbnél-szebb koszorukat. Egész virágerdő borította el és emellett a nagyterem minden fala telve volt koszorúkkal.

A soha ki nem alvó szeretet kegyeletos jeleit — koszorukat — a következők adták.

Koszorúk.

Isten veled a viszontlátásig — Gizi.
Felejthetetlen jó férjemnek — Giza.
Egyetlen mindentünknek — Mama és Nina.
Kedves jó Francinknak — Emma és Imre.
Édes Házközi bácsinknak — Margit, Ilona és Olga.
Szeretett Francinknak — Fülöp-család.
Felejthetetlen rokonunknak — Dekker-család.
Felejthetetlen jó keresztapának — Dezső.
Felejthetetlen rokonunknak — Heincz-család.
Isten veled Franci — Géza és Irma.
Szeretett Francinknak — Ilka és Ottó.
Felejthetetlen jó Francinak — Marcsa nénéd és Zoltán.

Kedves Francinak — Trischler Gyula és Adrienne.
Felejthetetlen rokonunknak — Belt-család.
Szeretett barátjának — Szentéy Ferenc.
Ifjúkori felejthetetlen barátjának — dr. Scsitinszki Adolf.

Legrégibb igaz barátjának — Milán.
Felejthetetlen barátjának — dr. Csernyus Pál.
Felejthetetlen jóakarójuknak — Szabó László és neje.
Felejthetetlen kedves barátjának — dr. Hegedűs Aladár.

Trischler Ferenc Zombor szab. kir. város polgármesterének emlékére — Ujvidék szabad királyi város tanácsa.

Zum letzten Gruss — Das Officierscorps des Hausregimentes.

Volt tisztársuknak — Bács-Bodrogh vármegyei tisztikara.

Szeretett polgármesterünknek és barátomnak — báró Vojnits István.

Felejthetetlen polgármesterének — Zombor szabad királyi város közönsége.

Szeretett elnökének — Zombor szab. kir. városának tanácsa.

Szeretett tisztársuknak — Zombor szab. kir. városi tisztikara.

Legjobb főnökének — Latinovits Szaniszló.

Legjobb főnökének — Lang Gyula.

Trischler Ferenc polgármesternek kegyelete jeléül — a zombori m. kir. pénzügyigazgatóság tisztikara.

Igaz részvéte jeléül — Zombor szab. kir. város felső kereskedelmi iskola tanári testülete.

Kegyelete jeléül — a zombori magyar jótékony nőegylet.

A szeretett polgármesternek — a zombori általános ipartestület.

A munka emberének kegyelete jeléül — a zombori technikus kar.

Gradona cselnicu — Szrbzka Csitaonica.

Az általános részvét.

A megboldogult halála mindentit és minden körben igaz, fájó részvétet keltett. Százan és százan keresték fel ravatalát, hogy imádkozzanak lelkiüdvéért és búcsút vegyenek tőle. A ravatal két napon át valóságos búcsújáró hely volt.

Testületek, egyesek keresték fel és fejezték ki részvéttüket a kegyetlen sorstól oly mélyen sújtott bánatos özvegynek.

Küldöttségileg jelentek meg:

Báró Vojnits István főispán vezetésével Zombor szab. kir. város törvényhatósága.

Dekker Pál helyettes polgármester vezetésével Zombor szab. kir. városi tanácsa.

Beck Emil városi tanácsnok vezetésével Ujvidék szab. kir. város közönsége.

Kozma László vezetésével az ügyvédi kar.

Dr. Hegedűs Aladár vezetésével Baja thj. felr. város közönsége.

Zulyevits Ernő vezetésével a kereskedelmi iskola tanári testülete.

Szűcs Károly vezetésével a zombori m. kir. pénzügyigazgatóság tisztikara.

Mihályi Jánosné vezetésével a zombori magyar jótékony nőegylet.

Frey Imre vezetésével a zombori általános ipartestület.

Czedler János vezetésével a zombori tűzoltóegylet.

Vukicsevits Katinka vezetésével a zombori szerb nőegylet.

Schlagetter Gyula vezetésével Bács-Bodrogh vármegye árvászeke tisztikara.

Nikl s Diecht vezetésével a háziérezd tisztikara.

Milodanovits Simon vezetésével a honvédség tisztikara.

Személyesen fejezték ki részvéttüket:

Báró Vojnits István főispán, Karácson Gyula alispán, id. Szemző István nagybirtokos, Koczár Zsigmond kir. tanácsos, Latinovits Pál orsz. képviselő, dr. Hegedűs Aladár polgármester Baja, Szemző Gyula és neje, Drescher Ede, dr. Balogh Ernő és neje, Gyórfy Géza, Gräff Nikáz, dr. Bikár Nándor, Falcione Gusztáv és neje, Trischler X. Ferenc Hódcságh, dr. Jovánovits József és neje, Vértési Károly és neje, Fernbach Péterné, Csuhás Falcione Anna, öz. Esztergamy Károlyné, Molnár Istvánné, Michels Jánosné, Koczár Zsigáné, Trischler Gyula és neje, dr. Kék Lajos és neje Apatin, Ertl János Szónta, Szondy Mátjáné és neje, dr. Átányi József, Bohner Juraj Jozsefné, Dekker Pál és neje, Heincz Kálmán és neje, Kosa Harikóvits Janka Temesvár, öz. Sudár Gyuláné, dr. Grünert Samu, Halm Emil Bács-Madaras, dr. Radány Peter, Kaity József Nemes Militics.

Szűcs Károly vezetésével:

Schmausz Endre Szabadka, Maison Mihály Rigyica, Mezey Zsigmond Kula, dr. Sarkány Topolya, Molnárék Budapest, Oltványiék Temesvár, Széchenyi Tamásék Kula, Deiszler Budapest, Latinovits Géza Budapest, Mikosevits Kanut O-Kanizsa, Jordánék Csantavér, Csonoplya községe, Deák Andor Csonoplya, Bosnyák János Budapest, Ormayék Kula, Páky Rigyica, Fromann Irma Budapest, O-Sziva községi előjárósága, Outoék Módos, Tivadar Ilka Ujvidék, Halász Józsefné Temesvár, Kanyó Jenő Szeged, Tom és Popovits-család Ada, Alföldyék Apatin, dr. Hegedűs Aladár Baja, Kék-család Apatin, Pártos-család Budapest, Balázs-család Apatin, Gyuri Bikity, Laci Budapest, Polgármester Ujvidék, Legrand és neje Hódcságh, Kemenczy Bécs, Peschke-család Baja, Buday polgármester Zenta, dr. Scsitinszky Adolf Pancsova, Petzy Popovits Budapest, Vukovits József Szabadka, Ödön Bécs, Anna Zombolya, Széchenyi Jenő Nagyvárád, Pista Marcali, Előjáróság Nemes-Militics, Waisz György Nemes-Militics, Mamusch polgármester Szabadka, ifj. Margalits, ifj. Kasmárky Budapest, Nikoltis Izidor Zsalya, Haasz Déva, Belényi Irma Budapest, dr. Grünbaum O Bécs.

Részvétiratok a következőktől érkeztek:

Balás Vincéné Apatin, Fernbach Károlyné Zombor, dr. Lovász Mártonné Budapest, Halm Sándor Bács-Madaras, öz. Schmausz Antalné Apatin, öz. Schmausz Károlyné Apatin, Bartha László és családja Budapest, Lénárd Berta Szabadka, Temesváry Józsefné Zombor, Gyéni Bécs, Egl József Uj-Futtak, Malcsi Bécs, Drescher Ivanovits Anna Zombor, Nelka Szabadka, Polgár Szeged, Schlieszer Sándorné Zombor, Sztankovits Györgyné, Kemerci Amália Bécs, Pártos Viktoria Budapest.

A temetés előtt vettek tőle végbúcsút azok, a kik jóságos, nemes szívéhez legközelebb állottak, a kiket legjobban szeretett: agg édes anyja, a mély fájdalomtól megtört özvegye, nőverei, rokoni stb. A végbúcsú pillanata megrendítő volt. A zokogókkal zokogott a nagy-számú közönség.

A beszételek.

A gyászházban, a környéken és a bajai-utcában összegyűlt gyászoló közönség az egész várost képviselte: a vármegyei, városi, állami és katonai hatóságok, egyházak, hitközségek, köz- és magánintézetek, testületek, egyletek és az összes iskolák képviselve voltak.

Testületileg megjelentek: a vármegyei tisztikar báró Vojnits István főispán és Karácson Gyula alispán, a városi törvényhatóság Dekker Pál helyettes polgármester, a kir. törvényes és járásbírói Gózdú Elek kir. törvényes elnök, a kir. pénzügyigazgatóság Gyórfy Géza kir. pénzügyigazgató, a posta- és táviradivatal főnökök vezetésével állottak jelen.

A kir. főgimnázium, a felső kereskedelmi iskola, az elemi iskolák, a szerb tanítóképzők ifjúsága és tanári kara gyászfátyolos zászló alatt a bajai-utcán állott fel. Itt volt az ipartestület, az áruccsarnok és az önkéntes tűzoltó-egylet díszruhás küldöttsége is.

Megjelent ezeken kívül a helyben székelő cs. és kir. katonaság, a m. kir. honvédség, a m. kir. csendőrség tisztikara és az altiszti rangfokozatokból egy-egy altiszt teljes katonai díszben.

Ott volt a magyar és szerb nőegylet küldöttsége is, városi és megyei közéletünk mindmennyi vezetői alakja.

Vidéki városok részvéte.

A végtisztességen a vidéki városok közül Baja thj. város és Ujvidék sz. kir. város küldöttséggel képviselték magukat. Baja várost Hegedűs Aladár dr. polgármester és Szutrély Lipót képviselte, Ujvidék város küldöttségét Beck Emil dr. városi tanácsos vezette. Tagjai voltak: Forster Géza városi tanácsos és Marczekovits Imre aljegyző. Mindkét város pompás koszorút helyezett a ravatalra. Szabadka város nevében Schmausz Endre főispán és Mamusch Lászlár polgármester, Zenta város nevében Buday Dezső dr. küldtek részvét-szűrgönyöket.

Az igaz részvétnek ily impozáns megnyilvánulása, tansága annak, hogy az elköltözött halála nemcsak társadalmunk minden körében, hanem még azon túl is, mindentit a hol ismerték és megszeretni tanulták, mély fájdalmat keltett.

A beszételek szertartás 10 órakor vette kezdetét a gyászház udvari lépcsőháza előtti térségen.

A koporsót a városi tisztviselők vették le a ravatalról és hozták ki.

A beszételest Fejér Gyula apátplébános, püspöki infulával, Muzsik, Littvay és Agatits káplánok segítségével végezte. A kántor „Circumderunt“-ja után templomi csöndben, a melyet fájó zokogás szakított meg, Fejér Gyula apát-plébános beszélt a koporsót.

A beszételest után a városi tisztviselők fölemelték a koporsót és kivitték az utcán álló hatfogatú halottaskocsira.

Ezután a család és a gyászolók csöndes zokogása közben megindult a szomorú gyászmenet a plébánia-templom felé. A menet élén Burnács Márton városi tisztviselő haladt a fejjével. Utána jött a városi lovas és gyalogrendőrség egy-egy díszcsapatja Martinovics rendőrfelügyelő vezetésével és a nyomukban a templomi szolgák haladtak keresztel és zászlókkal.

Ekkor következett a koszorú kocsis, a koszorúkkal teljesen elborítva, mellette még négy temekkezi szolga haladt rudakkal, a melyeken szintén koszorúk függtek.

Ezután a halottaskocsi jött, a melyet mindkét oldalán városi tisztviselők égő fátylokkal vettek körül, mellettük ment a megyei és városi hajduk díszserege kivont karddal. A halottaskocsi nyomában a család és a rokonok, valamint a gyászoló közönségnek óriási tömege haladt.

A merre a gyászmenet elvonult, egy mozgó fekete tenger képét nyújtotta.

Az összes harangok zugása közt ért a gyászmenet a róm. kath. plébánia elé.

A requiem.

A templom előtt a menet megállapodott, a városi tisztviselők levették a kocsiról a koporsót és bevitték a templom hajójában felállított katalakra. A templomot zsfolásig megtöltötte a gyászoló közönség, a mely egész társadalmunkat képviselte. A templom teljesen ki volt világítva, az összes szt.-oltárokon és csillárokon lobogott a viaszgyertyák lángja, éles ellentétben a gyászruhás hívőkkel.

Az engesztelő szent-miséldozatot a megboldogult lelkiüdvéért Fejér Gyula apátplébános, Muzsik, Littvay, Agatits káplánok segédletével celebrálta, a melyet az áhítatos, gyászoló közönség mély illetődéssel hallgatótt meg.

A gyászmise alatt a kaszinói dalárda Engesszer requiemjét gyönyörűen, precízul énekelte. Az andalító, megható melódiaú gyászenék nagyon meghatotta a hívőket. A hatalmas, lélekemelő dallam „Libera“ után az orgona hangjainak szomorú bugása mellett vitték ki a koporsót újra a gyászkocsira és a menet megindult a temető felé.

Már a gyászháznál nagy csöppekben kezdett permetezni a hideg őszi eső. De ez egy csöppet sem hátráltatta a gyászoló közönséget. Csoportokban egyült maradt és ernyők alatt kísért a koporsót végső útján — egészen a temetőig.

A temetőben.

A temető sirjait ellepte a gyászolók fekete serege, a gyászmenet csak alig lépésben vonulhatott, egy elszállt nemes élet utolsó pontjához. A sirbolt úrege előtt Fejér Gyula apátplébános még egyszer beszélt a koporsót és imát mondott a megboldogult lelkiüdvéért. Erre le-bocsátották a koporsót a siri úregbe.

A kaszinó-egyleti dalárda egy elragadó gyászdalt énekelte. A mikor fölzendült a „Beteljesült“ megrázóan szomorú dallama, bus akkordjaiba beleverődött a gyászoló családtagok és a közönség hangos zokogása.

Kegyetlen szomorúságu, megrázó jelenet volt.

A mély keserűségben, a nagy szomorúságban, a ki áhítattal emelte szemét oda, a hol a mindenség kuféje trónol, az láthatta, a mint az eget borító szürke ólom felhők közül egy pillanatra kivillant a nap verőfénye, mintha jelképezte volna, hogy az isteni gondviselés bölcs rendelkezésében való alázatos keresztényi megnyugvásnak van egy édes, fölemelő vigasza: föltámadunk!

A vármegyei tisztviselők mozgalma.

Baranya vármegye törvényhatósági bizottsága a magyar képviselőházhoz egyhangulag elfogadott feliratot intézett a közigazgatási tisztviselők helyzetének javítása érdekében.

Egy beszédes anyaggyűjtemény e felirat és melléklete, a mely összefoglalja a substrátumát egy nagy energiával, helyes judiciummal és sok gyakorlati érzékkel folytatott küzdelemnek, a melyet a vármegyei tisztviselők tiszteltreméltó karának néhány jelese indítványára indított meg Baranya vármegye tisztikara pályatársai helyzetének javítása végett.

A közigazgatási tisztviselők fizetésének javítása a mi vélekedésünk szerint is országos kérdés és teljesen megérett arra, hogy a vármegye, a kormány és a törvényhozás behatóan foglalkozzanak vele.

A közigazgatás nem lehet teljesen kielégítő még a legkötönyebb törvények és a legkötönyebb tisztikar mellett sem, ha a tisztviselők még a magasabb fokon, a vezető állásokban is anyagi gondokkal kénytelenek küzdeni és nem tölthetik el lelkiüket az a nemes ambíció, hogy hivatalukban hivatást teljesítsenek, a melynek egész életüket szentelik és szentelhetik is.

A mi közigazgatási törvényeink mellett az volna a kívánatos állapot, hogy kitűnő tisztikara legyen. De lehet-e kívánni, hogy az igazi tehetség, az igazi tudás és ambíció azon a pályán keressen elhelyezkedést, a mely pályán a mértektelentül nagy és egyre nagyobbodó terhekkel, az egyre emelkedő felelősséggel állandóan a legszegényesebb javadalmazás van egybekötve, a melyen reprezentálni muszáj, de megélni alig lehet?

Hogy vannak a vármegyei közigazgatás tisztikarában igazán tehetséges, jeles képzettségű és mindenképpen kiváló, érdemes férfiak, azt senki sem tagadhatja. De viszont szomorú példák mutatják, hogy még a legkötönyebb tisztikar sem végezhet olyan munkát, a milyen tőle elvárható volna, ha lelkeben elkecseregél, mert a maga és családja sorsát nem látja biztosítva, nagy fáradsággal kiküzdött, nagy fáradságot, sokszor önfeláldozást követelő állásával.

Baranya vármegye közönsége állt most a mozgalom élére.

Alább közöljük a képviselőházhoz intézett feliratát teljes szövegében. S csak azt jegyezzük meg, hogy országos érdekből tartjuk megfontolandónak a vármegyei tisztviselőknek azt a kívánását, hogy még a közigazgatás általános reformja előtt történjen valami a fizetéseknek méltányosabb rendezésére.

Baranya vármegye közönségének a felirata így szól:

Mélyen tisztelt képviselőház!

A közigazgatási reform és a vármegyei tisztviselők javadalmazása rendezésének kérdése oly fontos, hogy azzal a törvényhozásnak, kormánynak és a vármegyei törvényhatóságoknak behatóan foglalkozni kell.

Míg azonban a közigazgatási reformok tényleges megvalósulása a hosszabb előkészítést igénylő tervezetre való figyelemmel némi halasztást szenvedhet, addig a vármegyei tisztviselők javadalmazásának rendezése égető s további halasztást nem tűrő szükségesség, mely elől kitérni nem lehet.

Ugy a szak-, mint a napisajtó utóbbi időkben eléggé foglalkozik a vármegyei tisztviselők helyzetével és ezek egyértelmű értekezései, valamint azon egyban helyes, melylyel ezen értekezésekben foglalt nézetek mindentűl találkoznak, feleslegessé teszik, hogy indokoljuk azon közismert tényt, hogy a vármegyei tisztviselők javadalmazása egyáltalán nem megfelelő.

Nem akarunk a vármegyei tisztviselők és az állami alkalmazottak ellátása között párhuzamot vonni, nem célunk a vármegyei közigazgatási és az állami szolgálatot egybeazonosítani; mert meggyőződve vagyunk, hogy annak igazságát, miként a közigazgatás egy fokon áll bármely állami szolgálattal és hogy ebből folyólag a közigazgatást ellátó vármegyei tisztviselőnek épp oly ellátásra van igénye, minő az állami alkalmazott élvez, — bizonyítanunk nem kell.

Ámde, ha elismertetik az, hogy a vármegyei tisztviselőknek az állami alkalmazottakénak megfelelő javadalmazásra jogos igénye van, ugy nem lehet kitérni az ebből folyó ugyancsak jogos követelés elől, hogy ezen megfelelő javadalmazás a vármegyei tisztviselőknek is megadassék.

Kiáltó szükség már ez, mert csak így fogja kibírni a mai közigazgatási szervezet a végleges rendezés régvárt bekövetkezését.

Hisszük és reméljük, hogy a törvényhozás bölcsessége megtalálja azon módokat, melyekkel a vármegyei tisztviselők javadalmazásának rendezése eszközölhető; ugyanazért sem a tisztviselői javadalmazás emelésének arányát, sem az ezzel kapcsolatos kérdéseket ezuttal nem érintjük, csakis azon kérésünknek adunk kifejezést, hogy a vármegyei tisztviselők helyzetének és javadalmazásának kérdését mielőbb érdemleges tárgyalás alá véve, annak megfelelő rendezése iránt minden további halasztás mellőzésével határozni méltóztatnék. Kelt Pécsen, 1899. évi október hó 9. én tartott évnegyedes rendes közgyűlésünkben. — Baranya vármegye közönsége nevében: Tormay Károly s. k., alispán.

Fényes esküvő.

Ritka fényű, gazdag színpompájú esküvő volt tegnap városunkban.

Kamjonkai Szemző Károly a hódásági járás köztisztelőben álló, népszerű főszolgabírája vezette oltárhoz Lallosevits Jelka kisasszonyt, Lallosevits Jakab zombori nagybirtokos és a városi törvényhatósági bizottság viriliss tagjának leányát.

A Kossuth-utcai úri ház előtt már a kora délelőtti órákban nagyszámú érdeklődő közönség verődött össze oly nagy számban, hogy az aszfalt járókon a gyalogközlekedés teljesen megakadt. Az óriási közönség nagy lelkiigényűséggel nézte a számtalan négyes- és kettős-fogatu diszkrét fölvonulását, a melyek az előkelő nászvendégeket hozták az örömapa vendégszerető házába. A nagyszámú vendégsereg megérkezése majdnem két óráig tartott és a nézők dacára a zimankós, hideg őszi időnek rendületlenül állottak helyükön.

Különösen nagy föltűnést keltettek báró Vojnits István főispán, Fernbach Antal és Falcione Sándor pompás négyes fogataik, bakjaikon diszkrét öltözött megyei és városi bajdukkal.

Néhány percel 11 óra után kijött a kapun a díszes előkelő nászmenet. A közönség valóban elragadtatással nézte a ragyogó, csillogó diszkrét öltözött nászmenetet, hisz a komor őszi időben egy valóságos virágnyári virágos szép tavaszt látott szeme előtt elvonulni.

A nászmenetet a vőlegény násznagya báró Vojnits István és a vőlegény kamjonkai Szemző Károly, mindketten pompás díszmagyarban nyitották meg.

Utánok jött a bájós, szép menyasszony boldogsága jelvényével a myrthus koszorúval és hosszú lebegő menyasszonyi fátyolával fején, vőfélye a daliás kamjonkai Szemző István karján.

Mellettük haladt a menyasszony násznagya Kosztits Lázár a szerbek koszorús költője.

Ezután jöttek szép párosan a koszorús lányok és vőfélyek hosszú sora. A legbájosabb poezisnak legmelegebb, legfényesebb sugara áradt szerzetesét és a közönség meglepetve gyönyörködött a tündéri látványban, a melyhez hasonlóan csak a bábójos kelet regéi beszélnek. A szépséges koszorúleányok vőfélyei gyönyörű virág-bokrétákat, a mikértézet remekeit vitték kezükben.

Koszorús lányok voltak: Heinrich Margit, Koczár Adrienne, Koczár Zsuzsanna, Koczár Alice, Körmeny Ilona, Lallosevits Jovánka, Lallosevits Jelka, Paul Mariska, Szakáll Margit, Vértesi Stefánia, Vértesi Adrienne, Lallosevits Zsófia.

Vőfélyek voltak: Atányi József dr., Birvalszy György, Falcione Lajos, Falcione László, Fernbach János, báró Höller Mór, ifj. Karácson Gyula, Peitsits Sándor, kamjonkai ifj. Szemző István, kamjonkai ifj. Szemző Gyula, kamjonkai legifj. Szemző István, Tatis Péter dr., Tripolszky Béla, Veszelinovits Milorád.

Ezután jött a meghívott vendégek nagy serege. A férfiak közül többen díszmagyarban voltak és a nők a legutolsó divat remekeiben tündököltek.

Ott voltak: kamjonkai Szemző Gyula és neje, özv. kamjonkai Szemző Jánosné, kamjonkai Szemző István és neje, kamjonkai Szemző János, kamjonkai Szemző Dezső, Henrich Béla és neje, özv. Rudits Mihályné, Körmeny Gyula és neje, Kosztits Lázárné, Lallosevits János és neje, Molnár Károly és neje, Koczár Zsigmond és neje, Drakulits Pál és neje, Vértesi Károly és neje, Paul Kálmán és neje, Gózdú Elek, Gyórfy Géza, Szakáll Adorján, Thurszky Jenő, Karácson Gyula, Széchenyi József, Roheim Zsigmond, Hofbauer Miklós dr., Alföldy Árpád dr., Thurszky Zsiga dr., Lichtneker József, Gyarmathy Ferenc, Athanazkovits György, Maximovits Miklós, Bikár Voin dr., Lallosevits György, ifj. Lallosevits István, Falcione Árpád, Paul Iván.

A nászmenet a város háza nagytermébe vonult, a hol a polgári szertartást Walter Nándor kir. anyakönyvvezető végezte. A frigy megkötése után a nagyszámú közönség lelkesen megjelente az ifjú párt és sokan siettek hozzájuk szerencsekívánataikat tolmácsolni.

Innen a gör. kel. plébánia templomba mentek, a hol az egyházi kötet Kupuszarevits Lyubomir esperes-plébános fényes segédlettel végezte.

A templomból kijőve, a díszes nászcsereg a városi fogatokra ült és a városban tett körut után az örömapa házába tért.

A mikor a menet ide ért, „Sándor“ bandája rázendített a „Rakóczy“ indulóra és ennek bangjai mellett vonult fel a társaság az emeleti termekbe, a hol az ifjú pár a szerencsekívánatokat fogadta.

Este a „Vadászkürt“ szálló dísztermében fényes lakoma volt.

A lakoma mentje:
Tok, kecsge
tartár és remoulade mártással.
Galantine.
Ragout, ludmáj és velő pástétom,
Angol bélszín,
Nyul hachéval,
Őz capri mártással.
Sorbet.
Fácán, pulyka, styriai kappan
compot, francia és olasz saláta.
Fagyalt, parfait.
Torták.
Sajt.
Csemege.
Fekete kávé.

A lakomán, melyen a legvigabb és legderültebb hangulat uralkodott, az ifjú párra számos áldomást mondtak.

A felköszöntök sorát báró Vojnits István főispán, a vőlegény násznagya nyitotta meg. Meleg érzelmeiktől áthatott szép beszédében az ifjú pár tartós boldogságára emelte poharát.

A beszédre felhangzott lelkes éljenzaj elhangzásával Vértesi Károly, kiváló úri mondta el szónoki hévvel következő szép beszédét:

— Vértesi Károly felköszöntője. —
Tisztelt násznép!

Erős a jogcímem arra nézve, hogy én is fölköszöntő mondjak a bájós menyasszonyra.

Keresztelőanyom ó.
A bölcső csipkefodrai és a selyem szalagcsokrai közül kikerülve, — a testfejlesztő gyermekálmok is elröplülve, bájós virágzás lett belőle.

Ma, menyegzője napján, szememet ráemelve, legjobban hasonlítom a menyasszonyt, a májusi gyöngyvirághoz.

Van-e a ki ne kedvelné ezt az ékes tavaszvirágot?!

Nem akar ez részemről szójáték lenni, csak hasonlat kíván maradni. Mert ő gyöngy valóban, az édes atyjának a feltékenyen őrzött drága gyöngye. Virág ő valóban, a ki életkorának májusában, saját lakadalmazó társaságának a díszeként tündöklök, az ifjuság zománcával az ajkán, a szerelem nyíló szívvirágával a szívében.

Szinte kipirult bele maga is, mikor az oltár közelében az örök hűséget odaesküdte annak a deli ifjunak, a kinek sikertült a szívéhez férközni, a ki kezét s vele a saját élete boldogságát is megnyerve, az ékes virágot feltűzhetette a saját keblére.

Mindkettőjük életének ez legyen a legszebb napja!
Hölgyek! Urak!

Igy tőnek apáink, így tettük mi, és így fognak tenni ifjaink, a míg csak az ifjú életben költészet lesz, — és ez mindig ilyen lesz, bármiként is fajul el egyébként a világ. Mert

„Boldogságából egy cseppet hullata Isten
Földre, lón ifjuság, tavasz és a szerelem.“

Szerelemből és szabadon hangzott el a mátkapár ajkáról, a világi hatóság előtt tett kölcsönös nyilatkozat, megegyező akarattal. Szerelemből és szabadon hangzott el a mátkapár szabad ajkáról az istenházában, Isten és az emberek előtt, az egymást kölcsönösen boldogító rövid, de a következményeiben az egész életre kiható „igen“ szó, s mi, ezen ünneplés órában, az ifjú párt, már mint boldog házaspárt üdvözölhetjük.

Egygyel ismét több az emberi élet boldogítására hivatott nő. Azért

„Tiszteljük a nőket, ők szőnek és fonnak
Mennyei rózsákat ezen földi bonnak.“

És minél tovább nézék a szép menyasszonyra, annál inkább hat át a költő igaz mondásának az érzése:

„Midőn a lányka . . . menyasszony,
Még csupa menny az egész asszony.“

Ezek után, a lakodalmom vig zájában, csak rövid lehet az én kívánságom, de az egész élet boldogságát magában foglalja, valamiként egy csepp vízben elfér az egész égbolt, mely abban visszaturkózik.

Azt a kívánságot hangoztatom tisztelt násznép, hogy az ifjú párral lakjék állandóan egy földi alatt a boldogság. Azt a kívánságot hangoztatom tisztelt násznép, hogy a szeretetnek az a köteleke, mely a szerető szíveket ma összefűzte, soha se törjön rajtuk nehézségeket, ellenkezőleg az élet folyamán, minél tovább haladnak a házasság élet komoly ösvényén, annál inkább növekedjék bennük a vágy, ezt a köteleket minél szorosabba kapcsolni egyesült szívük fölött.

Ez hozandja meg számukra az igaz és állandó boldogságot.

Erre iszom. Ugy legyen!
Az új pár, egymás boldogítására sokáig éljen!!

Az összes elmondott töstök azt a szívek mélyén érzett óhaj tolmácsolják, hogy az ifjú párt boldogság kísérje útjain és a régi nóta szerint fakadjon ott mindenütt virág, a hova tekint, a hová lép.

Színészet.

A nagy José Echegaray hírhedt, problematikus drámája: **Örült vagy szent** perdült le kedden, részint tres, részint ásitó zsölyék és páholyok előtt. A világhírű José mester szenzációs alkotása mondhatnók hogy megbukott. Ez különben nem volna újság. Ez a dráma vagy óriási diadalt arat, vagy komikusan elbukik. És elbukik mindentűl, hol Don Lorenso de Avendánó sorsa tulságosan fiatal kezekre van bízva. Don Lorenso de Avendánó interpretálásához nem elég a fiatalos hév, a nemes ambíció; még pusztán a tehetség is kevés. Abhoz, hogy egy színész ezt a szerepet méltóan betölthesse, a nagy tehetség és hatalmas organumon kívül igen sok tanulás, igen nagy emberismeret és igen disztíngvált érzék is kell még egyebek között. Ez az egész dráma a Don Lorenso személyiségén épül fel. Ha jól vesszük, még epizód-alakok sem igen vannak. Az ő tételődése, az ő dühöngése, az ő ellágyulása és kegyetlen tombolása töltik be a felvonásokat s ha valahol áll az igazság, hogy a tragédiától csak egy lépés a komédia, ugy az itt kétszeresen áll. A lányszó pányol drámáiról e szenzációs darabját vagy nagyon jól előadni, vagy sehogy. Helyesebben: Don Lorenso de Avendánó sorsa vagy kitűnő kezekben legyen, vagy sehol. Palágyi Lajos igen tehetséges fiatal ember ugyan, de ahhoz, hogy Don Lorensoval eredményesen is birközzék meg, még tulságosan fiatal. Héví, páthos, rutin nem hiányzott ugyan az ő játékból, ereje is volt eleinte, de épp ott hagyta azután el, a hol legtöbbnek kellett volna lenni. A harmadik felvonás idegrázó, fényes jelenetnek interpretálása közben valóságos kimerült. Pedig itt a szenvedélyek egész krátere forr, a harag izzó villáma cikázik. És tombol elemi erővel az indulatok fergetege. És ha a színészen itt nincs elég erő, ha szenvedélye közvetlenségével és mélységével nem gyújtja lázra az egész házat, nem feszíti színpadra örvöngő haragjával idegeinket, ugy nem értjük meg, hogy miért tombol a nemes Don, vagy ha megértjük is, nem hisszük el neki, hogy oka volna a háborgásra. Palágyi vállalkozását mindazonáltal szívesen láttuk. Egyes detailokból kicsillant ez este is az ő nagy tehetsége s ha Don Lorensoja nem is volt befejezett alakítás, értékessé tette azt mégis, az ambíció, az igyekezet és a temperamentum.

Dulics Mariska Ines szerepében könnyedén mozgott és játéka is kielégítő volt. Murányi Julianna Juannája a legértékesebb alakítások egyike volt. Ez az intelligens, fiatal színésznő ma újból jélet adta annak, hogy igazi, hivatott tehetség. A mit ez este produkált, még korántsem volt perfekt, de volt benne szív, volt mélység és volt erő. Kellemes, flexibilis, a finomabb hangárnyalatok kifejezésére is kvalifikált organuma van. Páthosza öszinteségét kizárja azonban a szavaló modor. A II-ik felvonásbeli nagy jeleneteért zugó tapssal jutalmazta a ház. Székely Rencéről (Almonte hercegné) még nem írhatunk semmit. Az előleges színházi jelentés szerint ő a társulat tragikája. Megfelelő szerepkörben még nem mutatkozott be.

Gyárfás Ödön Eduárdója újabb egy szerencsétlen drámai vállalkozás volt. Eduárdót nem játszhatja el a —

baritonista. Ez a lírai szerelmes szerepe, de nem az operett-énekese. És itt kénytelenek vagyunk a drámai személyzet fogyatékos voltára is rámutatni. Ki a tragikus? Ki a lírai szerelmes? Gyárfás és Palágyi? Az egyik jó baritonista, a másik jeles bonviván. De tragikus és lírai szerelmes szerepkörre egyik sem való. Ki a tragika? Székely Renée? Lehet. Az előleges színház jelentés szerint így is van. Azonban tehetségéről eddig mit sem tudunk és várjuk is a bemutatkozását. Hogy tehát a drámai ensemble fogyatékos, az bizonyos. És hogy ebben a szezonban nem pótolható ez a hiány: az is bizonyos. A miből pedig szinte logice következik, hogy a drámai előadások mögötte maradnak az operetteknek.

Midőn Offenbach gyönyörű operájának ouvertourját rázendítette a színházi zenekar, bevallom — merésznek tartottam, hogy Deák Péter igazgató szinrehozta a Hoffman meséit, ezt a zenei szépségekben bővelkedő, poétikus operát. Bevallom, hogy sehogyan sem akartam elhinni, hogy Gyárfás Ödön eljátsza Lindorf hatalmas szerepét s annál kevésbé bíztam Lorándi Hoffmanjában. Koncedálom azonban, hogy nem volt igazam akkor, midőn az előadás előtt itélkeztem, mert a Hoffman meséit meglepően csinos előadásban mutatta be az énekes személyzet. Pálffy Nináról kell elsőbb is megemlékezni, ki Olympia-Antónia-Stella óriási szerepeiben excellált. Nem csak gyönyörű koloraturáját, bravúrral előadott énekszámaikat, de pompás, természetes és közvetlen játékát külön is fel kell említenünk. Mert a Hoffman meséiben a mily zenei tudást, intelligenciát és hangnagyságot követel Antónia szerepe, épp oly mesteri játékot és rutint kíván Olympia interpretálása. És Pálffy Nina Olympiáját a tapsok zápora honorálta. Antóniája bájos, poétikus és természetes volt. A baldoklasi jelenet hatalmas áriájában egyenesen brilirozott. Tisztán intonált s fortissimói elragadóak voltak.

Az őszinte elismerés szavával említtük fel Gyárfás Ödönt, ki Lindorf-Coppelius-Mirakel szerepében bizonyította be im első ízben tehetségét. A mily kegyetlenül kreatív volt Coppeliusza, épp oly démoni szellemben kreálta Mirakelét. A házat valóságilag meglepte Gyárfás gyönyörű alakítása s midőn elismerésünknek és örömtünknek e helyen is kifejezést adunk, a leghatározottabban kívánjuk, hogy Gyárfás csak a tehetségével kvadráló teritoriumon fejtse ki erejét és ne kísértsen a drámai ensemblekben. Hoffman szerepében Lorándi jól megállotta helyét. Bár gyenge volt a hangja, kellemes és rokonszenves játékaival, ambíciójával és ügyekezettel rászolgált a publikum elismerésére. Az opera ügyes rendezéséért külön is meg kell őt dicsérnünk. Gy. Lónyay Piroksa pompásan betöltötte a Miklós — trikóját. Egyébként csinosan énekel. A karok jól működtek. Az előadás sikerében nagy érdeme van Ligeti G. karnagnak, ki a nehéz és komplikált énekpartikat betanította. Végül az ügyelő figyelmébe ajánljuk, hogy a jelenésekre nagyobb gondot fordítson, mert már nem egy ízben tapasztaltuk, hogy nem is másodperccel, de perccel később egyik-másik szereplő a jelenéséről.

Tegnap este Csiky Gergely színműve, a **Cifra nyomorúság** került színi. Ma premiér lesz: **Sulamit**, héber opera. Ezekről jövőre.

(g. j.)

Ujdonságok.

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter Concert Béla zombori lakost ideiglenes minőségű segélydíjas számgyakornokká nevezte ki a zombori pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőséghez.

Ezüstmenyegző. Rausch Ede hódásági nagybirtokos, a vármegyei törvényhatósági bizottság viriliss tagja, folyó hó 23-án ünnepelte neje szül. Weinmüller Agatha urasszonyal egy negyedszázad előtt megkötött boldog házassági frigyének évfordulóját. Az ezüstmenyegző alkalmával összejöttek a családi háznál mind azok, akik a boldog házaspárt legjobban szeretik, a gyermekek, unokák és rokonok. A családi ünnep örömeiből részt kért azonban magának Hódáság egész társadalma is, ahol általános tiszteletben és közszereplésben állnak. Rausch Ede a község társadalmának kiváló alakja, ki már több jótékony alapítványával kiérdemelte a községi lakosság háláját. E mellett tevékeny részt vesz a községi közügyekben és ahol haladásról, előmenetelről van szó, semmi áldozattól sem riad vissza. Ő egyik lelkes barcosa Hódáságban a magyarság ügyének, mely már is szép eredményeket ért el. A közbiztonságra irányuló tevékenységben lelkes munkatársa a felesége, aki a humanus intézmények gyarapításában vesz élénk részt. Ünnepek alkalmából díszes lakoma volt vendégszerető házukban, amelyen igen sokan vettek részt és kérték rájuk és szeretteikre az ég áldását. Ad multos annos!

Pályázat. Az újdéki kir. adóhivatalnál adóügyi állásra pályázat van hirdetve. Pályázati kérvények 14 nap alatt adandók be.

Istentisztelet. Az ág. evang. híveknek tudomására hozatik, hogy folyó hó 26-án a Lasa-utcai kisértel helyiségben istentisztelet lesz tartva. Gertinger Pál s. k. Korossy Emil s. k., utazó lelkész.

Pályázat. A bács-csébi postamesteri állásra pályázat van hirdetve. Pályázati határidő 1899. évi december hó 7-ike.

Gyászír. Klug József nyugalmazott kir. törvényszéki irodatiszt neje sz. Gyuracska Rozália folyó hó 21-én reggel 8 órakor hosszas szenvedés és a halotti szentségek felvétele után életének 58-ik, boldog házasságának 34-ik évében elhunyt. A boldogultnak temetése folyó hó 22-én nagy részvét mellett ment végbe. Áldás és béke hamvaira!

Kereskedelmi csarnok. Szabadkán kereskedelmi csarnok alakult, melynek elnöke: Prokesch Ferenc az osztrák magyar bank szabadkai fiókjainak főnökét választották meg. Alelnökök: Gyelms Gerő ügyvéd, takarékpénztári igazgató és Harthmann Rafael nagykereskedő lettek. A kereskedelmi csarnok titkára: Bilitz Hugó dr. ügyvéd.

Távirás. A kereskedelemügyi miniszter a veprováci postahivatalnál azzal egyesített távirahivatalt létesített.

Vonatkisiklás. Vasárnap délelőtt Erdőd állomáson a szabadka-bródi személyvonat kiskilott. Allítólag többben kisebb-nagyobb sérülést szenvedtek. Eddig a balesetről bővebb részletek hiányoznak.

Halálozás. Özvegy Kekezozits Jánosné szül. Trischler Jozefa folyó hó november hó 23-án délután 1 órakor életének 62-ik évében jobblétre szenderült. A megboldogult uriaszony halála, a ki egy egész emberöltőn át egy nagy népes család gondozója, őrző anyja volt, várososszerte ózint, mely részvétet keltett. A gyászba borult család elhunytáról a következő gyászjelentést adta ki: Alulírottak a saját, valamint számos rokonaink nevében is fájdalomtól megtört szívvel tudatják, hogy felejtetetlen édes jó anyjuk illetve nagyanyjuk, testvérük és anyósuk öz. Kekezozits Jánosné szül. Trischler Jozefa folyó hó november hó 23-án délután 1 órakor, életének 62-ik évében, hosszas szenvedés után, jobblétre szenderült. A megboldogult földi maradványai folyó hó november hó 25-én délelőtt 10 órakor fognak a gyászházban (Csilás Benő-utca 95. szám) a római katolikus egyház szertartásai szerint beszenteltetni és a szent Rókus temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Lelke tüdővért az engesztelő szentmise-áldozat folyó hó december hó 4-én délelőtt 9 órakor fog a helybeli róm. kath. templomban a Mindenhatóknak bemutatni. Zombor, 1899. évi november hó 23-án. Áldás és béke hamvaira! Kekezozits Emil, Kekezozits Mátyas, Kekezozits Gyula, Kekezozits István, Kekezozits János, gyermekei. Molnár Istvánné szül. Trischler Anna, öz. Kekezozits Gyuláné szül. Trischler Emma, öz. Esztergamy Károlyné szül. Trischler Hermin, Kovács Kálmánné szül. Trischler Vilma, testvérei. Kekezozits Emilné szül. Szemlits Fanni, Kekezozits Mátyasné szül. Darázs Marika, Kekezozits Gyuláné szül. Sisak Katica, Kekezozits Istvánné szül. Wodring Karolin, menyei. Piroksa, Aranka, Pistika, unokái.

Uj kath. magyar iskola. Császká György kalocsai érsek áldozat készségéből Mosorin községben folyó hó 21-én nyit meg az új katolikus magyar iskola. A környéken levő Szent-István, Vilva és Lok községekben lakó róm. kath. hívek a Mosorinba kinevezett Eper Ádám lelkész gondozása alá fognak tartozni.

Gyászír. Fischer Nándor vm. tisztviselő súlyos csapás érte. Szeretett neje szül. Benyács Ottilia rövid szenvedés után folyó hó 21-én életének alig 28. évében jobb létre szenderült. A megboldogult temetése folyó hó 22-én délután ment végbe, nagy részvét mellett. A temetésen megjelentek a mélyen suttogó férj tisztársai testileg és díszes koszorút helyeztek a ravatalra. A temetési szertartást Korossy Emil ág. ev. lelkész végezte, a ki a beszentelésnél megható szép beszédet mondott. Béke poraira.

Kiházasító társaság. Csantavéren „Kiházasító társaság” cég alatt egy biztositási szövetkezet alakult 1—5 koronás heti vagy havi lefizetésekből létesülő részjegyekkel. Elnöke Jordán Béla.

Hajóközlekedés. A magyar folyam és tengerhajózási részvénytársaság forgalmi igazgatósága közhírré teszi, hogy november hó 20-ával bezárólag megszűntek a baja—apatini hajójáratok, ennél fogva a személy forgalom az említett napon a folyó évben megszűnt, a tengeráru forgalmat azonban ez az intézkedés nem érinti.

Halálozás. B.-Martonos község közeletének és vele egy kiterjedt martonosi családnak gyásza van: meghalt Weisz Hermann földbirtokos, vármegyei biztósági tag. A gyászbeszéd nemcsak családját, de Martonos községét is súlyosan érinti. B.-Martonos hű fiát vesztette el benne, kinek a község közeletében és a humanizmus terén jelentékeny szerepe volt. Igen szorgalmas, minden köztgyűlés és emberbaráti intézmény iránt érdeklődő és rendkívül puritán jellemű férfit vesztett benne a község, melynek lakossága a temetésnél impozáns módon adott kifejezést mely részvétének.

Zene- és dalestély. Az országos vörös-kereszt egyesület ó-kanizsai fiókegylete folyó hó november hó 26-án Ó-Kanizsán a nagyvendéglő dísztermében Gaál Ferenc, a szabadkai zenéigazgatója és Klazsik Lehel hegedűművész szíves közreműködése mellett saját alapítókéjé jávára zártkörű táncmulatsággal egybekötött zene- és dalestélyt rendez a következő műsorral: 1. Sztójnovits Jenő, Madárdal. Éneklő Lipták-Ocskai Rózsika urnó, zongorán kiséri Pfeiffer Margit k. a. 2. Gaál Ferenc, IV. Rhapsodia. Zongorán előadja a szerző. 3. Dancsa, Réverie. Hegedűn előadja Klazsik Lehel, zongorán kiséri Gaál Ferenc. 4. Monolog. Előadja Lipták-Ocska Rózsika urnó. 5. Gaál Ferenc, Magyar Rhapsodia. Hegedűn előadja Klazsik Lehel, zongorán kiséri a szerző. 6. Révfy G., Tetemre hívás. Szavalja Gergei Erzsike k. a., zongorán kiséri dr. Roxer Gyuláné urnó. 7. Magyar dalok. Cigányzene kísérete mellett éneklő Szappanos Béla.

Trachomások. Vármegyénk területén az utóbbi időben erősen terjed az annyira ragályos és veszélyes egyiptomi szemhaj. Az elmúlt évnegyedben megyénkben 28,037 trachomás gyógykezeltetett, a mi elég nagy szám, ha meggondoljuk, hogy közel ennyi lehet azoknak a száma, kik nem részesülnek rendszeres gyógykezelésben.

A szegénységi bizonyítvány. Sajnos, sok embernek van szűksége szegénységi bizonyítványra. Ha segítséget akar, folyamodik valahová, sokszor számon kéri tőle a szegénységi bizonyítványt, melynek megszerzése, mint minden hivatalos irat, nagy bajjal jár. Ezen a bajon segít némiképpen a belügyminiszter közös rendelete, melyet most közölt a hivatalos lap. Eddig ugyanis a főváros kivételével mindenütt a lelkészeknek is alá kellett írniok a szegénységi bizonyítványt. Mivel az illetékes lelkészi hivatalok távolsága miatt nehéz volt az aláíratás, de meg azért is, mert a lelkészek az eléjük terjesztett szegénységi bizonyítvány aláírását sokszor megtagadták, az új rendelet kijelenti, hogy ezentul az illetékes közigazgatási hatóság által kiállított szegénységi bizonyítvány teljesen érvényes akkor is, ha nincs is rajta a lelkészi megerősítés.

A meszelőnyél. Gaják István ó-kanizsai községi végrehajtó pótdot ment behajtani Mélykúti József tanujára s a kocsirol le sem szállva, kérdezte a gazdát, hogy mit foglaljon? Mélykúti azt mondta, hogy nála ne foglaljanak, mert ő kifizette az adóját és a mi hátrajék van, azzal testvérei tartoznak. A végrehajtó ennek dacára utasította a vele volt Czerna Béla becsfit, hogy szálljon le a kocsirol és nézze meg, hogy mi van az istállóban foglalni való. Felfortyant erre Mélykúti József az istállót. Tóth Júlia 21 éves menyecske, elkapott egy meszelőnyelet, bitangoknak, rablóknak nevezte el a községi közegeket és a meszelőnyelet magasra emelve fenyegetőzött. A már tettét megbánt menyecske a szabadkai kir. törvényszék előtt lefojt végtárgyaláson felbűntetésével védekezett és azt mondta, hogy nem volt szán-

dékában a végrehajtót tetteleg bántalmazni. A kir. törvényszék mindennek dacára egy napi fogház elszünetelésére ítélte a tüzről pattant menyecskét, aki az ítéletben megnyugodott.

Katonai áthelyezések. Lukács Sándor honvédszázad főhadnagy és Jászay Miklós hadnagy Bajára, Pregard-Paur Lajos mént. hadnagy pedig Bajáról Sepsiszent-Györgyre lett áthelyezve.

Halálozás. Folyó hó 22-én Bezdánban meghalt Lechner József ferenc-csatornai gőzhajózási főgépész, rövid szenvedés után, 42 éves korában. A temetés tegnap délután 4 órakor volt.

Közigazgatási bejárás. Az ó-becse—zombori helyi érdekű vasút közigazgatási bejárása tegnapi vette kezdetét Bartos Andor miniszteri titkár vezetése alatt. A bizottság tegnapi Zombor és Csonoplyára, tegnap pedig Zombor és Keryajára nézve tartotta meg tárgyalásait.

Dalestély. A kulai dalárda 1899. évi november hó 25-én a kulai polgári olvasóegylet helyiségeiben táncdal egybekötött alapszabályszerű dal- és zeneestélyt rendez a következő műsorral: 1. Engelsberg E. S.: „Oly távol.” Éneklő a dalárda. 2. Scharwenka: „Suite de Danse.” Zongorán előadja: Schick Gizella és Sztójkovits Zórka urhölgyek. 3. Gaál F.: „Magyar Golgotha.” Férfikar. 4. „Magándal” a „Bájtal” című dalműből. Éneklő Sztójkovits Zórka urhölgy, zongorán kiséri Schick Gizella urhölgy. 5. „Az ingomb.” Monolog, előadja Váczy István. 6. Méder Mihály: „Népdalok.” Férfikar.

Gyilkossági kísérlet. Vigan mulatoztak a napokban a bács-vaskuti legények az ottani nagykorosmában és vigan tritgették a „homok” levét. Nagy volt a dárító, nem volt ott semmi baj, a mig Buch Mátyas nádudvari legény oda nem került. Ez minden ok nélkül verekedni kezdett és Hvith János b.-vaskuti legényt mellbe szurta. A szurás átjárta Hvith tüdejét és élet halál közt lebeg. Buch a bajai kir. járásbírószág fogházában ül.

Halál egy asszonyért. F. évi augusztus hó 27-én Horváth István moholi korcsmájában együtt mulattak Szabó András (csepregi), Raffay István, Bóka István és Ivanits Ferenc napszakosok. Az idő már éjfélre járt, amikor eljött a korcsmába Bóka István felesége és hívta haza az urát, aki azonban nem bajlott a hívásra, hanem tovább mulatott. Alig távozott el az asszony, Szabó András sértő megjegyzést tett a Bóka István feleségére, miért is a férj, meg Raffay és Ivanits Szabónak rontottak és őt alaposan megverték. Szabó a támadás elől a másik szobába menekült, majd nemokára az utcára ment, ahol Ivanits Ferencet, egyik támadóját meglátván, hozzá rohant és bicskájával Ivanitsot kétszer mellbe szurta, mire az összeesett és néhány órára reá meghalt. Szabó András halálát okozó súlyos testi sértés büntette, Raffay Mihály és Bóka István közszend elleni kihágás miatt kerültek vád alá. A szabadkai kir. törvényszék Szabó Andrást 6 évi fegyházra, Raffay Mihályt és Bóka Istvánt egyenként 3—3 napi elzárásra ítélte.

Hamis eskü. Még 1893-ban vette meg Krisz-háber Adolf Varga Mihály kis-hegyesi lakostól 3/4 telek földet. A vételár részletekben fizette Krisz-háber Vargának s a végösszeszámlálásnál differenciák merültek fel közöttük, miért is perre került a dolog. A per során szerepelt egy 1500 forintos nyugta is, a melynek aláírását s illetve ellenértéke megkapását Varga tagadta s miután a nyugtat előttemező tanu sem emlékezett a dologra, a legfőbb bíróság Vargának esküt ítélt, mit az letévén, a per ezen részére nézve pernyertes lett. Krisz-háber azonban nem hagyta annyiban a dolgot, hanem perújítással élt s egyben Varga ellen hamis eskü miatt bűnvádi feljelentést tett. — Folyó hó 16-án tartott ez ügyben a végtárgyalás, a midőn tanuavallomások alapján beigazolást nyert, hogy Vargának kezéhez az 1500 frt tényleg leolvastattat s a nyugtat ő sajátkezűleg írta alá, a törvényszék Vargát bűnösnek mondta ki s másfél évi börtönbüntetéssel és 150 frt pénzbírsággal sújtotta. Az ítélet ellen vádolt felebbezett, de felebbezett terhére a kir. ügyes is.

A „Vasárnapi Ujság” november 19-iki száma 20 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Erzsébet”. Emlékezés Erzsébet királynőre. — „Erzsébet királyné arcképe” (képpel Benczur Gyula festménye után, melyet a királyi Ferenczy Ida asszony részére festetett). — „Atyám születése napján”. Kőltmény Santha Károlytól. — Regénytár: „A főispán vendégei”. Elbeszélés. Irta Mikszáth Kálmán (Goró Lajos rajzaival). — „A Zöld Sugár”. Regény. Irta Verne Gyula (a francia kiadás eredeti illusztrációival). — „A Lánchíd ötven éves jubileuma” (képekkel). — „A novemberi csillaghullás” (képekkel). — „A trónörökös Torontálban” (képekkel Ferencz Ferdinánd főherceg torontáli vadászatról). — „Az alföldi mnt felavatási ünnepélye” (képekkel Erdélyi fényképei után). — „Novelli”. Szűry Dénesről. — „A transzváli háború” (képekkel). — Irodalom és művészet, Közintézetek és egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. rendezeti rovatok. — A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negyedévre 2 frt a „Politikai Ujdonságokkal” együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest IV. ker. Egyetem-utca 4.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap”, a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, egész évre csak 2 frt 40 kr, félévre 1 frt 20 krajcár.

Boritaladó és husfogyasztási adó beszedési jog. A zombori m. kir. pénzügyigazgatóság értesítése szerint az Ada község területén fizetendő boritaladó és husfogyasztási adó beszedési joga az 1900. évi január hó 1-től 1900. évi december hó végéig terjedő időre, esetleg a földmunkás fenntartásával az 1901. évre is nyilvános árverés útján bérbeadják. Az árverés a m. kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében 1899. évi november hó 25. napján délelőtt 9 órakor fog megtartani és amennyiben ez az árverés eredményre nem vezetne, a második, esetleg a harmadik árverés a következő első, illetve második napon ugyanazon helyen és ugyanolyan órában fog megtartani. A bérelni kívánók a következőket vegyék tudomásul: 1. a kikáltási ár évenként a boritaladó fejében 16986 kor. 06 fl., 2. a husfogyasztási adó fejében 3700 kor. 28 fl., összesen 20686 kor. 34 fillérben határozatják meg. Az érdeklődőknek bővebb fölvilágosítást nyújt a zombori m. kir. pénzügyigazgatóság 109281/VI—1899. sz. alatt kiadott árverési hirdetménye.

Névmagyarosítás. Mikovits Pál bajai lakos „Madarász“-ra magyarosította a nevét a belügyminiszterium engedélyével.

Keresd az asszonyt. Egy szabadkai lókereskedő a piacon gyékényt vett Nyári Józsefné Terhes Anna tápéi menyecskektől. A lókereskedőnek megtetszett a 24 éves szép menyecske és elhívta mulatói. Mig a mámoros lókupec elaludt, a menyecske ellilant. Elvitte azonban a lókupec 760 forintját. Ez a csendőrségnél jelentést tett és egy csendőr kíséretében az asszony keresésére indult. Meg is találták férjénél. A csendőr láttára megijedt a házaspár és a párnák alul elodták a pénzt. Az asszonyt átadták az ügyészségnek.

A posta és az ügyvédek. A törvény értelmében az ügyvédek joga van az ország valamennyi hatósága előtt megfelelő meghatalmazással, feleket képviselni. A postánál erre vonatkozólag különösen a postai határozatok kézbesítésénél zavar uralkodott. Most a posta és táviró elnök-igazgatója rendeletet intézett a postai igazgatóságokhoz, hogy mindazon beadványokra hozott határozataikat, a mely beadványok ügyvédi ellenjegyzéssel ellátva és az ellenjegyző ügyvéd megbízására vonatkozó szabályszerű meghatalmazással felszerelve vannak, mindenkor az ellenjegyző ügyvédnek kézbesítsék. Az ügyvédi meghatalmazás visszatartandó és a tárgyalási iratokkal megőrzendő.

A hazai szőlők törzkönyve. Régen érzett hiány pótlására hivatott a földmívelésügyi miniszternek az a legújabb intézkedése, amelylyel saját szakközegei útján az ország szőlőterületeiről pontos törzkönyvet készített. Ezt az összeállítást úgy szerkesztik, hogy ki fog tűnni belőle: 1. hogy oly területen, amely a kataszteri felvétel idejében nem volt szőlő, hány hold új szőlő létesült kötött talajon, amerikai fajtájú szőlőültetvényekkel, továbbá honi fajtákkal, szénkénnel való kezelésre és végül immunis homoktalajon és 2. hogy oly területeken, amelyek szőlőültetvényét a filloxera elpusztította, hány hold szőlő állítottott helyre szőlőültetvényekkel és hány hold honi fajták ültetésével, szénkénnel való kezelésre. Ezt a törzkönyvet a kertletének viszonyait ismerő szőlőszeti és borászati felügyelő vármegyénkint, járásonkint és községeinkint állítja össze.

Új postabélyegek. Tudvalevő, hogy 1900. évi január 1-ével koronaértékben számított új postabélyegeket hoznak forgalomba. Ez pedig következő postabélyegeket adnak ki: 1 fillér, 2 fillér. Az 1 filléres (1/2 kros) levélbélyeg csak kiegészítő jegy lesz. A 2 filléres pedig hirlapbélyeg marad. Ezen kívül lesznek 3, 4, 5, 6, 10, 25, 30, 50, 60 filléres, 1 koronás és 3 koronás postabélyegjegyek. Lesznek továbbá 6 filléres (helyi forgalom) és 10 filléres (tovább menő) zárt levelezőlapok. A nyílt levelezőlapok belföldi forgalomban 4 filléres, válasza száma 4-4 filléres postabélyegjegyekkel lesznek ellátva. Az 5 filléres levelezőlapokat Ausztriával, Bosznia- és Hercegovinával, Németországgal, Szerbiával és Montenegróval való forgalomban, a 10 filléres levelezőlapokat pedig a nemzetközi forgalomban fogják használni. Ezenkívül nyomtatnak kis- és nagyobb alakú 10 filléres levélborítékot. A szállító levelek értéke megmarad koronaértékre átszámítva. Nyomatnak továbbá 10 filléres postatakarékpénztári lapot és 62 filléres távirati lapot. A mostani bélyegjegyek és postaértékek egy ideig még forgalomban maradnak. Külön hirdetőmennyben fogják közzétenni azt a határidőt, midőn a mostani bélyegjegyek a forgalomból teljesen kivonotnak.

Fővárosi Lapok. Magyarország e legrégebbi szépirodalmi lapja, mely hetenként páratlan gazdag tartalommal és pompás képekkel jelenik meg, e héten nagy átalakuláson ment keresztül. A lap szerkesztését Thury Zoltán, a kiváló író és nagy sikereket látott drámaíró vette át, a kinek nevével egy új, fényes aerája indul meg a „Fővárosi Lapok“-nak. A lap főmunkatársa Molnár Ferenc, a fiatalabb gárda e nagytehetségű, széles körben ismert tagja. A „Fővárosi Lapok“ segéd-szerkesztője maradt, mint volt Erényi Nándor. A kitünően szerkesztett, előkelő betűtípust a szerkesztőkön kívül a munkatársak díszes serege fogja visszavezetni arra a díszes pályára, melyen a régi Fővárosi Lap oly sok elismerést aratott. A Fővárosi Lapokat melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. Előfizetési ára negyedévre 3 frt, félévre 6 frt. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V., Hold-utca 15. szám.

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ.

köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó:

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Med. univ.

Dr. FUCHS MÓR
specialista szemorvos

Zomborban, Széchenyi-körút 437.

néhai Teofánovics ügyvéd házában, 10-9

Dréher-féle sörraktárral szemben.

Rendel naponta d. u. 2-4 óráig.

1473. szám.

1899.

Árverési hirdetés.

A zombori m. kir. folyammérnöki hivatalnál hasznavehetetlenné vált 5 drb ócska súlyesztő ponton folyó évi december hó 3-án reggeli 9 órakor a baracska téli kikötőben a hivatal szertárában megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek készpénzfizetés mellett eladati fognak.

Zombor, 1899. november havában.

2-2 M. kir. folyammérnöki hivatal.

Apatini sör poharanként 6 kr.

Vendéglő megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Trefort-utcában lévő Stebler Nándor-féle

POLGÁRI SÖRCSARNOKOT

átvettem és azt

1899. évi december hó 2-án (szombaton)

ünnepélyesen megnyitom.

Izletes ételek és italokról, valamint azok pontos kiszolgálásáról gondoskodva leend.

A n. é. közönség számos látogatását kérve maradtam

kiváló tisztelettel

Bocsa Mátyás,

2-1

vendéglős.

Apatini sör poharanként 6 kr.

Sztapári-uton levő 26. számú ház és beltelek egészben vagy részben eladó.

Bővebbet a tulajdonos: **LANG GYULA** városi tanácsnoknál.

Eladó házak.

Zomborban, barát-utca, Szelenese külvárosban fekvő 113. és 114. szám alatti házaimat szabad kézből eladom; van bennük 7 szoba, 4 konyha, 3 éléskamra, 3 fáskamra és kert. — Bővebb felvilágosítás nyerhető ugyanott.

3-3

Özv. Stebler Józsefné.

STEBLER LAJOS

férfi szabó, férfi és női kalapkereskedő

Korzó, dr. Falcione Nándor-féle házában, Zomborban.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy az

őszi és téli női és férfi kalapok megérkeztek.

Mindenféle ernyők kaphatók.

Férfi öltönyöket mérték szerint

a legpontosabb kiszolgálás és legolcsóbb árak mellett készítek.

A nagyérdemű közönség kegyes párt fogását kérem.

Stebler Lajos,

3-3 férfi szabó.

6508. szám.

kig. 1899.

Pályázati hirdetés.

Bács-Bodrogh vármegye zombori járásához tartozó Gyulafalva községében lekötésén folytán üresedésbe jött és évi 300 frt fizetéssel és 20 frt anyakönyvi helyettesi díjazással javadalmazott községi irnoki állásra ezzel pályázat hirdetik s felhívotnak az állást elnyerni óhajtok, hogy minősítvényüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket folyó évi november hó 30-áig nyújtsák be, mert a később beadottak figyelembe nem vétetnek.

Zombor, 1899. évi november hó 9-én.

3-3

Vujevich,

szolgabíró.

Bérleti hirdetés.

Az ó-morovici izr. hitközség tulajdonát képező a pacséri határban levő „Ungar Benjámín“-féle alapítványföld — mintegy 100 lánca — 1900. junistól kezdve több évre bérbe adandó. Bővebb értesítést az ó-morovici izr. hitközség elnöke ad. Ó-Morovicán, 1899. novemb. 12.

3-3

SCHULHOF LEÓ,

hitk. jegyző.

Zombor, Bittermann Nándor és fia könyv- és könyvadárijából.

Bérbeadó vendéglő.

A bajai-uton lévő az „Arany kalap“-hoz címzett vendéglő azonnal kiadó és berendezéssel együtt átadandó.

Bővebbet a tulajdonos

Özv. Gombárovits Istvánné.

2-1

2106. szám.

kig. 1899.

Hirdetmény.

Közhírré tétetik, hogy Nemes-Militics község határában folyó évi november hó 9-én egy darab 15 éves szarcsa-orru sárga kanca ló találatot bitangóságban.

A mennyiben tulajdonosa folyó évi november hó 29-ik napjáig nem jelentkeznek, úgy az nyilvános árverésen el fog adatni.

Nemes-Militicsen, 1899. november 12.

Előljáráóság.

2030. szám.

1899.

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíró 1899. évi Sp. II. 294. és V. 1547. számú végzése következtében Vargay Ferenc zombori ügyvéd által képviselt Hay Fáni zombori lakos javára Kepele Rudolf zombori lakos ellen 40 frt és járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 440 frtra becsült butornemű és 1 zongorából álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbíró V. 1547/10. 1899. sz. végzése folytán 40 frt tökéltetés, ennek 1899. évi április hó 12-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 23 frt 75 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Zomborban alperes lakásán (aranygerenda-utca) leendő eszközlésére 1899-ik évi december hó 1-ső napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek becséron alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1899. évi november hó 20-án.

Cservenka Lajos,

kir. bir. végrehajtó.

5373. szám.

kig. 1899.

Pályázat.

Katymár községben nyugdíjazás folytán megtre sedett községi jegyzői állásra ezennel pályázat hirdetik.

A községi jegyzői javadalmazás:

1. Készpénzben (melyben a terményváltás is befoglaltatik) havi előleges részletekben 511 frt 20 kr.

2. Természetben: 6 öl kemény tűzifa, szabad lakás a 663. ö. i. számú házában és 3/4 telek föld haszonélvezete, mely után az összes adókat és egyenértéket a községi jegyző köteles fizetni.

3. Ezekon kívül a szabályrendeletileg megállapított díjak a magánmunkálatok után.

A községben divó nyelvek: bunyevác, német és magyar.

Felhívom tehát a pályázni óhajtokat, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodványait alulirothoz folyó évi december hó 10-ig annál inkább nyujtsák be, mert a később érkező folyamodványok tekintetbe vétetni nem fognak.

Bács-Almás, 1899. évi november hó 14-én.

Vojnich,

főszolgabíró.

3-1

7061. szám.

tkvi 1899.

Árverési hirdetés.

Az apatini kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kovács András végrehajtónak néhai Katanits Pája örökösei ó-sztapári lakosok végrehajtást szenvedettek elleni 291 frt 03 kr töké s járuléka kielégítése miatti ügyében az ó-sztapári 92. sz. tljken A. I. l. sor 93 hr. sz. a felvett örökség útján Martonoski Nova, Bozsín Mrgyanov Paulina, Bozsín Gyuka, Bozsín Koszta, Bozsín Száva, Katanits Radojev Kriszta, Bojosev Szida férj Ustics Gli-óné, Bojosev Milos ó-sztapári lakosok az örökség útján háramlandó jutalék Ó-Sztapáron a községhezánál 407 frt kikiáltási árban 1899. évi december hó 23-ik napján délelőtti 10 órakor bírósági végrehajtási árverés alá fog bocsátatni s a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10% át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben és pedig az első egy hó, a másodikat két hó alatt mindig az árverés napjától számitott 5% kamattal együtt a zombori kir. adóhivatal mint letéptéztárnál letételni s a vétel után járó kincstári illetéket viselni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog betudatni.

Apatin, 1899. évi október hó 16-án.

Az apatini kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.